

اثر بر همکنش پاکلوبوترازول و شوری بر میزان عنصر معدنی و اسید آمینه بروولین در گیاه توت فرنگی

سلما جمالیان، علی تهرانی فر، عنايت الله تقضی، غلامحسین داوری نژاد، سعید عشقی

به ترتیب دانشجوی کارشناسی ارشد، استادیار، استادیار گروه علوم باگبانی، دانشکده
کشاورزی، دانشگاه فردوسی مشهد و استاد و استاد یار بخش علوم باگبانی، دانشکده
کشاورزی، دانشگاه شیراز

از آن جا که توت فرنگی گیاهی حساس به شوری است و در شرایط شوری بالا،
رشد زایشی، عملکرد و کیفیت میوه کاهش می یابد، آزمایشی در قالب طرح کاملاً
تصادفی با پنج تکرار و دوازده تیمار در گلخانه به منظور بررسی اثر پاکلوبوترازول (کند
کننده رشد و ضد جیبرلین) در شرایط شوری، بر گیاه توت فرنگی (*Fragaria* × .)

میوه های ریز - پوستر

[۰ , ۵ , ۱۰ NaCl] رقم 'Selva' انجام گرفت. سه سطح از نمک *ananassa Duch* mM در محلول غذایی حل شد و چهار سطح از پاکلوبوترازول [۰ , ۱۰ , ۲۰ , ۳۰] mg/L محلول پاشی گردید. طبق نتایج حاصل از بررسی تجزیه آماری، با افزایش غلظت پاکلوبوترازول و نمک کاهش معنی دار طول گل آذین قابل مشاهده بود. کاربرد پاکلوبوترازول به تنها یی و برهمکنش غلظت ۱۰ mg/L پاکلوبوترازول و بالاترین سطح پاکلوبوترازول به افزایش معنی دار تعداد گل آذین و تعداد گل در گل آذین شدند. شوری، به ترتیب منجر به افزایش معنی دار تعداد گل آذین و تعداد گل در گل آذین شدند. در سطح شوری Mm ۵ نمک، غلظت های ۲۰ mg/L و ۳۰ پاکلوبوترازول میزان عملکرد را افزایش دادند. بالاترین غلظت پاکلوبوترازول در هر دو سطح شوری ۱۰ mM و منجر به افزایش معنی دار میزان قند و نسبت قند به اسید شد. در این شرایط اسیدیته کل کاهش یافت. بیشترین مقدار ویتامین C و تعداد فندقه به ترتیب از بر همکنش غلظت ۲۰ mg/L و غلظتهاي ۱۰ mg/L ، ۲۰ پاکلوبوترازول با سطوح مختلف شوری به دست آمد. از یافته های فوق می توان به این نتیجه رسید که استفاده از پاکلوبوترازول در شرایط شوری می تواند منجر به افزایش رشد زایشی و عملکرد و همچنین بهبود کیفیت میوه گردد.